

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul X — Nr. 86

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 23 februarie 1998

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
LEGI ȘI DECRETE			
39.	1	60.	11-12
— Lege privind ratificarea Convenției dintre Guvernul României și Guvernul Statului Israel pentru evitarea dublei impuneri și prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit, semnată la Ierusalim la 15 iunie 1997.....		— Decret privind eliberarea din funcție a unor magistrați	
Convenție între Guvernul României și Guvernul Statului Israel pentru evitarea dublei impuneri și prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit.....		HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
56.	2-10	95.	12
— Decret pentru promulgarea Legii privind ratificarea Convenției dintre Guvernul României și Guvernul Statului Israel pentru evitarea dublei impuneri și prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit, semnată la Ierusalim la 15 iunie 1997		— Hotărâre privind eliberarea din funcția de prefect al județului Călărași.....	
★		96.	
— Decret privind numirea în funcție a unor magistrați.....		— Hotărâre privind numirea în funcția de prefect al județului Călărași	
	11	ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
		890/I.O—925/1997. — Ordin al ministrului apelor, pădurilor și protecției mediului și al ministrului sănătății pentru modificarea Normelor republicane de radio-protecție.....	
		14.	
		— Ordin al ministrului comunicațiilor privind autorizarea rețelelor de telecomunicații independente.....	

LEGI ȘI DECRETE

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE

privind ratificarea Convenției dintre Guvernul României și Guvernul Statului Israel pentru evitarea dublei impuneri și prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit, semnată la Ierusalim la 15 iunie 1997

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se ratifică Convenția dintre Guvernul României și Guvernul Statului Israel pentru evitarea dublei impuneri și prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit, semnată la Ierusalim la 15 iunie 1997.

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 17 decembrie 1997, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI
CRISTIAN DUMITRESCU

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 3 februarie 1998, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
VASILE LUPU

București, 14 februarie 1998.
Nr. 39.

CONVENȚIE**între Guvernul României și Guvernul Statului Israel pentru evitarea dublei impunerii și prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit**

Guvernul României și Guvernul Statului Israel, dorind să promoveze și să întărească relațiile economice dintre cele două țări, au convenit asupra celor ce urmează:

ARTICOLUL 1

Persoane vizate

Prezenta convenție se aplică persoanelor care sunt rezidente ale unuia sau ale ambelor state contractante.

ARTICOLUL 2

Impozite vizate

1. Prezenta convenție se aplică impozitelor pe venit stabilite în numele unui stat contractant, indiferent de modul în care sunt percepute.

2. Sunt considerate *impozite pe venit* toate impozitele stabilite pe venitul total sau pe elemente de venit, inclusiv impozitele pe câștigurile provenite din înstrăinarea proprietății mobiliare sau imobiliare, precum și impozitele asupra creșterii capitalului.

3. Impozitele existente, asupra cărora se aplică prezenta convenție, sunt, în special:

a) În cazul României:

(i) impozitul pe veniturile realizate de persoanele fizice;

(ii) impozitul pe profitul persoanelor juridice;

(iii) impozitul pe salarii și pe alte remunerații similare;

(iv) impozitul pe dividende,

denumite în continuare *impozit român*.

b) În cazul Israelului:

— impozitele stabilite în conformitate cu Legea impozitului pe venit și cu celelalte legi elaborate în completarea acesteia (cu excepția impozitului pe câștigurile din capital),

denumite în continuare *impozit israelian*.

4. Independent de prevederile paragrafului 3 al prezentului articol, în cazul în care România, după data semnării convenției, va modifica legislația sa fiscală internă prin introducerea impozitului pe câștigurile din capital, stabilit asupra veniturilor din înstrăinarea oricărui fel de proprietate, autoritatea competentă din România va înștiința autoritatea competentă din Israel asupra acestei modificări din legislația sa internă și, începând cu data de 1 ianuarie a anului calendaristic imediat următor datei la care a avut loc modificarea respectivă, acest impozit și impozitul echivalent pe câștigurile din capital, care este stabilit în Israel în aceleași condiții, vor fi considerate ca incluse în subparagrafele a) și b) ale paragrafului 3 al prezentului articol.

5. Prezenta convenție se va aplica, de asemenea, oricărui impozit de natură identică sau similară, care se vor adăuga ulterior sau care vor înlocui impozitele existente,

după data semnării prezentei convenții. Autoritățile competente ale statelor contractante își vor comunica reciproc orice modificări importante aduse legislațiilor lor fiscale respective.

ARTICOLUL 3

Definiții generale

1. În sensul prezentei convenții, în măsura în care contextul nu cere o interpretare diferită:

a) expresiile *un stat contractant* și *celălalt stat contractant* înseamnă România sau Israel, după cum cere contextul;

b) termenul *România* înseamnă România, iar când este folosit în sens geografic înseamnă teritoriul României, inclusiv marea sa teritorială, precum și zona economică exclusivă, asupra căreia România exercită suveranitatea, drepturi suverane și jurisdicție, în conformitate cu propria sa legislație și cu dreptul internațional cu privire la explorarea și exploatarea resurselor naturale, biologice și minerale, aflate în apele mării, pe fundul și în subsolul acestor ape;

c) termenul *Israel* înseamnă Statul Israel, iar când este folosit în sens geografic înseamnă teritoriul Statului Israel, inclusiv marea sa teritorială, precum și zona economică exclusivă și platoul continental, asupra căreia Statul Israel exercită drepturi suverane, în conformitate cu propria sa legislație și cu dreptul internațional cu privire la explorarea și exploatarea resurselor naturale, biologice și minerale aflate în apele mării, pe fundul și în subsolul acestor ape;

d) termenul *persoană* include o persoană fizică, o societate sau orice altă grupare de persoane;

e) termenul *societate* înseamnă orice persoană juridică sau orice entitate care este considerată ca persoană juridică în scopul impunerii;

f) expresiile *întreprindere a unui stat contractant* și *întreprindere a celuilalt stat contractant* înseamnă, după caz, o întreprindere exploatată de un rezident al unui stat contractant și o întreprindere exploatată de un rezident al celuilalt stat contractant;

g) termenul *naționali* înseamnă toate persoanele fizice având cetățenia unui stat contractant și toate persoanele juridice sau alte entități constituite în conformitate cu legislația în vigoare într-un stat contractant;

h) expresia *trafic internațional* înseamnă orice transport efectuat cu o navă, vapor, aeronavă, vehicul feroviar și rutier, exploatate de o întreprindere care are locul conducerii sale efective și centrale într-un stat contractant, cu

excepția cazului când un astfel de transport este efectuat numai între locuri situate în celălalt stat contractant;

i) expresia *autoritate competentă* înseamnă:

- (i) în România, ministrul finanțelor sau reprezentantul său autorizat;
- (ii) în Israel, ministrul finanțelor sau reprezentantul său autorizat.

2. În ceea ce privește aplicarea prezentei convenții de către fiecare stat contractant, orice termen care nu este altfel definit în cadrul convenției va avea sensul ce i se atribuie de legislația aceluși stat contractant, referitoare la impozitele care fac obiectul prezentei convenții, dacă contextul nu cere o interpretare diferită.

ARTICOLUL 4

Rezident

1. În sensul prezentei convenții, expresia *rezident al unui stat contractant* înseamnă orice persoană care, în virtutea legislației aceluși stat, este supusă impunerii în acel stat datorită domiciliului sau rezidenței sale, locului de conducere sau oricărui alt criteriu de natură similară.

2. Când, în conformitate cu prevederile paragrafului 1, o persoană fizică este rezidentă a ambelor state contractante, acest caz va fi soluționat în conformitate cu următoarele reguli:

a) persoana va fi considerată rezidentă a statului contractant în care dispune de o locuință permanentă la dispoziția sa. Dacă dispune de o locuință permanentă la dispoziția sa în ambele state contractante, va fi considerată rezidentă a statului contractant cu care legăturile sale personale și economice sunt mai strânse (centrul intereselor vitale);

b) dacă statul contractant în care această persoană are centrul intereselor sale vitale nu poate fi determinat sau dacă această persoană nu dispune de o locuință permanentă la dispoziția sa în nici unul dintre statele contractante, va fi considerată rezidentă a statului contractant în care locuiește în mod obișnuit;

c) dacă această persoană locuiește în mod obișnuit în ambele state contractante sau nu locuiește în nici unul dintre ele, ea va fi considerată rezidentă a statului contractant al cărui național este;

d) dacă această persoană este național al ambelor state contractante sau al nici unuia dintre ele, autoritățile competente ale statelor contractante vor rezolva problema de comun acord.

3. Când, potrivit prevederilor paragrafului 1, o persoană, alta decât o persoană fizică, este rezidentă a ambelor state contractante, aceasta va fi considerată rezidentă a statului în care este situat locul conducerii sale efective și centrale.

ARTICOLUL 5

Sediu permanent

1. În sensul prezentei convenții, expresia *sediu permanent* înseamnă un loc fix de afaceri prin care întreprinderea își exercită, în întregime sau în parte, activitatea sa.

2. Expresia *sediu permanent* cuprinde, îndeosebi:

- a) un loc de conducere;
- b) o sucursală;
- c) un birou;
- d) o uzină;
- e) un atelier;
- f) o mină, un puț petrolier sau de gaze, o carieră sau orice alt loc de extracție a resurselor naturale;
- g) un șantier de construcții, un proiect de construcție, de instalație sau de montaj, ori activitățile de supraveghere sau consultanță legate de acestea, dacă durează mai mult de 9 luni.

3. Independent de prevederile precedente ale acestui articol, expresia *sediu permanent* se consideră că nu include:

a) folosirea de instalații exclusiv în scopul depozitării, expunerii sau livrării de produse sau mărfuri aparținând întreprinderii;

b) menținerea unui stoc de produse sau de mărfuri aparținând întreprinderii exclusiv în scopul depozitării, expunerii sau livrării;

c) menținerea unui stoc de produse sau de mărfuri aparținând întreprinderii exclusiv în scopul de a fi prelucrate de către o altă întreprindere;

d) vânzarea produselor sau a mărfurilor aparținând întreprinderii, expuse în cadrul unui târg sau al unei expoziții temporare ocazionale, după închiderea aceluși târg sau aceleia expoziții;

e) menținerea unui loc fix de afaceri exclusiv în scopul cumpărării de produse sau de mărfuri ori al colectării de informații pentru întreprindere;

f) menținerea unui loc fix de afaceri exclusiv în scopul de a face reclamă, de a furniza informații, pentru cercetări științifice sau pentru alte activități care au un caracter pregătitor sau auxiliar pentru întreprindere;

g) menținerea unui loc fix de afaceri exclusiv pentru orice combinație de activități menționate în subparagrafele a)–f), cu condiția ca întreaga activitate a locului fix de afaceri care rezultă din această combinație să aibă un caracter pregătitor sau auxiliar.

4. Independent de prevederile paragrafelor 1 și 2, când o persoană — alta decât un agent cu statut independent, căruia i se aplică prevederile paragrafului 5 — acționează în numele unei întreprinderi, când are și exercită în mod obișnuit într-un stat contractant împuternicirea de a încheia contracte în numele întreprinderii, acea întreprindere va fi considerată că are un sediu permanent în acel stat, în legătură cu orice activități pe care acea persoană le desfășoară pentru întreprindere, cu excepția cazului în care activitățile acestei persoane sunt limitate la cele menționate la paragraful 3, care, dacă ar fi

exercitate printr-un loc fix de afaceri, nu ar face din acel loc fix de afaceri un sediu permanent în conformitate cu prevederile aceluiași paragraf.

5. O întreprindere a unui stat contractant nu este considerată că are un sediu permanent în celălalt stat contractant numai prin faptul că aceasta își exercită activitatea în acel celălalt stat contractant prin intermediul unui broker, al unui agent comisionar general sau al oricărui alt agent cu statut independent, cu condiția ca aceste persoane să acționeze în cadrul activității lor obișnuite.

6. Faptul că o societate care este rezidentă a unui stat contractant controlează sau este controlată de o societate care este rezidentă a celuiilalt stat contractant sau care exercită activități de afaceri în acel celălalt stat (printr-un sediu permanent sau în alt mod) nu este prin el însuși suficient pentru a face din oricare dintre aceste societăți un sediu permanent al celeilalte.

ARTICOLUL 6

Venituri din proprietăți imobiliare

1. Veniturile obținute de un rezident al unui stat contractant din proprietăți imobiliare (inclusiv veniturile din agricultură și exploatarea forestieră), situate în celălalt stat contractant, pot fi impuse în acel celălalt stat.

2. În sensul prezentei convenții, expresia *proprietăți imobiliare* este definită în conformitate cu legislația statului contractant în care proprietățile în cauză sunt situate. Expresia cuprinde, în orice caz, accesoriile proprietăților imobiliare, inventarul viu și echipamentul utilizat în agricultură și exploatarea forestieră, drepturile asupra cărora se aplică prevederile dreptului comun cu privire la proprietatea funciară, uzufructul proprietăților imobiliare și drepturile la rente variabile sau fixe pentru exploatarea sau concesionarea exploatarea zăcămintelor minerale, izvoarelor și a altor resurse naturale; navele, vapoarele, aeronavele, vehiculele feroviare și rutiere nu sunt considerate proprietăți imobiliare.

3. Prevederile paragrafului 1 se aplică veniturilor obținute din exploatarea directă, din închirierea sau din folosirea în orice altă formă a proprietății imobiliare.

4. Prevederile paragrafelor 1 și 3 se aplică, de asemenea, veniturilor provenind din proprietățile imobiliare ale unei întreprinderi și veniturilor din proprietățile imobiliare utilizate pentru exercitarea unei profesii independente.

ARTICOLUL 7

Profiturile întreprinderilor

1. Profiturile unei întreprinderi a unui stat contractant vor fi impozabile numai în acest stat contractant, în afară de cazul în care întreprinderea își exercită activitatea de afaceri în celălalt stat contractant, printr-un sediu permanent situat acolo. Dacă întreprinderea își exercită activitatea de afaceri în acest mod, profiturile întreprinderii pot fi impuse în celălalt stat contractant, dar numai acea parte care este atribuibilă aceluiași sediu permanent.

2. Sub rezerva prevederilor paragrafului 3, când o întreprindere a unui stat contractant își exercită activitatea de afaceri în celălalt stat contractant printr-un sediu permanent situat acolo, atunci în fiecare stat contractant se atribuie aceluiași sediu permanent profiturile pe care le-ar fi putut realiza, dacă ar fi constituit o întreprindere distinctă și separată, exercitând activități identice sau similare, în condiții identice sau similare și tratând cu toată independența cu întreprinderea al cărei sediu permanent este.

3. La determinarea profiturilor unui sediu permanent vor fi admise la scădere cheltuielile efectuate pentru scopurile urmărite de sediul permanent, inclusiv cheltuielile de conducere și cheltuielile generale de administrare, indiferent de faptul că s-au efectuat în statul contractant în care se află situat sediul permanent sau în altă parte.

4. În măsura în care într-un stat contractant se obișnuiește ca profiturile de atribuit unui sediu permanent să fie determinate prin repartizarea profiturilor totale ale întreprinderii între diversele sale părți componente, nici o prevedere a paragrafului 2 nu va împiedica acel stat contractant să determine, după cum este uzual, profiturile impozabile pe baza unei astfel de repartizări; metoda de repartizare adoptată va fi totuși aceea prin care rezultatul va fi în concordanță cu principiile enunțate în prezentul articol.

5. Nici un profit nu se va atribui unui sediu permanent numai pentru faptul că acest sediu permanent cumpără produse sau mărfuri pentru întreprindere.

6. În sensul paragrafelor precedente, profiturile de atribuit sediului permanent se vor determina în fiecare an prin aceeași metodă, în afară de cazul când există motive temeinice și suficiente de a proceda altfel.

7. Când profiturile includ elemente de venit tratate separat în alte articole ale prezentei convenții, prevederile acelor articole nu vor fi afectate de prevederile prezentului articol.

ARTICOLUL 8

Întreprinderi de transport

1. Profiturile din exploatarea în trafic internațional a navelor, a vapoarelor, a aeronavelor, a vehiculelor feroviare și rutiere vor fi impozabile numai în statul contractant în care este situat locul conducerii efective și centrale al întreprinderii.

2. Dacă locul conducerii efective și centrale al unei întreprinderi de transport naval se află la bordul unei nave sau al unui vapor, acesta se consideră a fi situat în statul contractant în care se află portul de înregistrare a navei sau a vaporului ori, dacă nu există un astfel de port de înregistrare, în statul contractant al cărui rezident este cel care exploatează nava sau vaporul.

3. Prevederile paragrafului 1 se aplică, de asemenea, profiturilor obținute din participarea la un pool, la o exploatare în comun sau la o agenție internațională de transporturi.

4. Independent de prevederile paragrafului 1 al prezentului articol și ale art. 7, profiturile obținute de o

întreprindere a unui stat contractant din exploatarea navelor, a vapoarelor, a aeronavelor, a vehiculelor feroviare și rutiere, utilizate, în principal, pentru transporturi efectuate numai între locuri situate într-un stat contractant, sunt impozabile în acel stat contractant.

ARTICOLUL 9

Întreprinderi asociate

Când:

a) o întreprindere a unui stat contractant participă, direct sau indirect, la conducerea, la controlul sau la capitalul unei întreprinderi a celui alt stat contractant; sau

b) aceleași persoane participă, direct sau indirect, la conducerea, la controlul sau la capitalul unei întreprinderi a unui stat contractant și al unei întreprinderi a celui alt stat contractant, și,

fie într-un caz, fie în celălalt caz, cele două întreprinderi sunt legate în relațiile lor financiare sau comerciale prin condiții acceptate sau impuse, care diferă de acelea ce ar fi fost stabilite între întreprinderi independente, atunci profiturile care, fără aceste condiții, ar fi fost obținute de una dintre întreprinderi, dar nu au putut fi obținute în fapt datorită acestor condiții, pot fi incluse în profiturile acelei întreprinderi și impuse în consecință.

ARTICOLUL 10

Dividende

1. Dividendele plătite de o societate rezidentă a unui stat contractant unui rezident al celui alt stat contractant pot fi impuse în acel celălalt stat contractant.

2. Totuși aceste dividende pot fi, de asemenea, impuse în statul contractant în care este rezidentă societatea plătitoare de dividende, în conformitate cu legislația acelui stat contractant, dar dacă primitorul este beneficiarul efectiv al dividendelor, impozitul astfel stabilit nu va depăși 15% din suma brută a dividendelor. Prevederile prezentului paragraf nu afectează impunerea societății pentru profiturile din care se plătesc dividendele.

3. Termenul *dividende*, în sensul prezentului articol, indică veniturile provenind din acțiuni, acțiuni sau titluri de folosință, părți miniere, părți de fondator sau din alte drepturi, care nu sunt titluri de creanță, din participarea la profituri, precum și veniturile din alte părți sociale, care sunt supuse aceluiași tratament fiscal ca și veniturile din acțiuni de către legislația statului al cărui rezident este societatea distribuitoare a dividendelor.

4. Prevederile paragrafelor 1 și 2 nu se aplică, dacă beneficiarul efectiv al dividendelor, fiind un rezident al unui stat contractant, are în celălalt stat contractant a cărui rezidentă este societatea plătitoare de dividende un sediu permanent sau o bază fixă, iar deținerea drepturilor generatoare de dividende în legătură cu care se plătesc dividendele este efectiv legată de un asemenea sediu permanent sau de acea bază fixă. În această situație se aplică prevederile art. 7 sau 14, după caz.

5. Când o societate rezidentă a unui stat contractant realizează profituri sau venituri din celălalt stat contractant, acel celălalt stat contractant nu poate percepe nici un impozit asupra dividendelor plătite de acea societate, cu excepția cazului în care aceste dividende sunt plătite unui rezident al celui alt stat contractant sau când deținerea drepturilor generatoare de dividende în legătură cu care dividendele sunt plătite este efectiv legată de un sediu permanent sau de o bază fixă situată în acel celălalt stat contractant, nici să supună profiturile nedistribuite ale societății unui impozit asupra profiturilor nedistribuite ale societății, chiar dacă dividendele plătite sau profiturile nedistribuite reprezintă, în totalitate sau în parte, profituri sau venituri care provin din celălalt stat contractant.

ARTICOLUL 11

Dobânzi

1. Dobânzile provenind dintr-un stat contractant și plătite unui rezident al celui alt stat contractant pot fi impuse în acel celălalt stat contractant.

2. Totuși aceste dobânzi pot fi, de asemenea, impuse în statul contractant din care provin, în conformitate cu legislația acelui stat contractant, dar, dacă primitorul este beneficiarul efectiv al dobânzilor, impozitul astfel stabilit nu va depăși 10% din suma brută a dobânzilor.

3. Independent de prevederile paragrafului 2, oricare dintre dobânzile menționate la paragraful 1 vor fi impozabile în statul contractant din care provin și în conformitate cu legislația acelui stat contractant, dar, dacă primitorul este beneficiarul efectiv al dobânzilor, impozitul astfel stabilit nu va depăși 5% din suma brută a dobânzilor, dacă aceste dobânzi sunt plătite în legătură cu:

a) vânzarea pe credit a oricărui echipament industrial, comercial sau științific; sau

b) vânzarea pe credit a oricărui mărfuri de către o întreprindere către altă întreprindere; sau

c) orice împrumut de orice fel acordat de o bancă.

4. Prin derogare de la prevederile paragrafului 2, dobânzile provenind dintr-un stat contractant și plătite unui rezident al celui alt stat contractant vor fi impozabile numai în acel celălalt stat contractant, dacă dobânzile sunt plătite în legătură cu:

a) o obligațiune, un efect public sau o altă obligațiune similară a guvernului primului stat contractant menționat; sau

b) un împrumut făcut, refinanțat, garantat sau asigurat ori un credit acordat, refinanțat, garantat sau asigurat:

(i) în cazul României, de Banca Națională a României;

(ii) în cazul Israelului, de Banca Israelului.

5. Termenul *dobânzi*, astfel cum este folosit în prezentul articol, indică veniturile din creanțe de orice fel, însoțite sau neînsoțite de garanții ipotecare sau de o clauză de participare la profiturile debitorului, și, în special veniturile din efecte publice și veniturile din obligațiuni sau titluri de

creanță, inclusiv primele și premiile legate de aceste efecte, obligațiuni sau titluri de creanță, precum și veniturile asimilate veniturilor din sume împrumutate, conform legislației fiscale a statului din care provin veniturile. Penalitățile pentru plata cu întârziere nu sunt considerate dobânzi în sensul prezentului articol.

6. Prevederile paragrafelor 1—3 nu se aplică, dacă beneficiarul efectiv al dobânzilor, fiind un rezident al unui stat contractant, desfășoară o activitate de afaceri în celălalt stat contractant din care provin dobânzile, printr-un sediu permanent situat acolo, sau exercită în acel celălalt stat contractant profesii independente, printr-o bază fixă situată acolo, iar creanța în legătură cu care se plătesc dobânzile este efectiv legată de un asemenea sediu permanent sau de acea bază fixă. În această situație se aplică prevederile art. 7 sau 14, după caz.

7. Dobânzile se consideră că provin dintr-un stat contractant când plătitorul este însuși acel stat contractant sau un rezident al aceluși stat contractant. Totuși, când plătitorul dobânzilor, fie că este sau nu rezident al unui stat contractant, are într-un stat contractant un sediu permanent sau o bază fixă de care este legată creanța generatoare de dobânzi și aceste dobânzi se suportă de un asemenea sediu permanent sau de o asemenea bază fixă, aceste dobânzi se consideră că provin din statul contractant în care este situat sediul permanent sau baza fixă.

8. Când, datorită relațiilor speciale existente între plătitor și beneficiarul efectiv sau între ambii și o altă persoană, suma dobânzilor, ținând seama de creanța pentru care sunt plătite, depășește suma asupra căreia ar fi convenit plătitorul și beneficiarul efectiv, în lipsa unor astfel de relații, prevederile prezentului articol se aplică numai la această ultimă sumă menționată. În acest caz, partea excedentară a plăților va rămâne impozabilă conform legislației fiecărui stat contractant, ținând seama de celelalte prevederi ale prezentei convenții.

ARTICOLUL 12

Redevențe

1. Redevențele provenind dintr-un stat contractant și plătite unui rezident al celui alt stat contractant pot fi impuse în acel celălalt stat contractant.

2. Totuși aceste redevențe pot fi, de asemenea, impuse în statul contractant din care provin, în conformitate cu legislația aceluși stat contractant, dar, dacă primitorul este beneficiarul efectiv al redevențelor, impozitul astfel stabilit nu va depăși 10% din suma brută a redevențelor.

3. Termenul *redevențe*, astfel cum este folosit în prezentul articol, indică plăți de orice natură, primite pentru utilizarea sau dreptul de a utiliza orice drept de autor asupra unei opere literare, artistice sau științifice, inclusiv filmele de cinematograf, benzile video, filmele sau benzile folosite la emisiunile de radio sau de televiziune, asupra oricărui brevet de invenție, marcă de comerț, desen sau model, plan, software, formulă sau procedeu secret, ori pentru utilizarea

sau dreptul de a utiliza un echipament industrial, comercial sau științific sau pentru informații referitoare la experiența câștigată în domeniul industrial, comercial sau științific.

4. Prevederile paragrafelor 1 și 2 nu se aplică, dacă beneficiarul efectiv al redevențelor, fiind un rezident al unui stat contractant, are în celălalt stat contractant din care provin redevențele un sediu permanent sau o bază fixă situată în acel stat contractant, iar dreptul sau proprietatea pentru care se plătesc redevențele este efectiv legată de un asemenea sediu permanent sau de acea bază fixă. În această situație se aplică prevederile art. 7 sau 14, după caz.

5. Redevențele se consideră că provin dintr-un stat contractant când plătitorul este însuși acel stat contractant sau un rezident al aceluși stat contractant. Totuși, când plătitorul redevențelor, fie că este sau nu rezident al unui stat contractant, are într-un stat contractant un sediu permanent sau o bază fixă de care este legată obligația de plată a redevențelor și aceste redevențe se suportă de un asemenea sediu permanent sau de acea bază fixă, aceste redevențe se consideră că provin din statul contractant în care este situat sediul permanent sau baza fixă.

6. Când, datorită relațiilor speciale existente între plătitor și beneficiarul efectiv sau între ambii și o altă persoană, suma redevențelor, ținând seama de utilizarea, de dreptul sau de informația pentru care sunt plătite, depășește suma asupra căreia ar fi convenit plătitorul și beneficiarul efectiv în lipsa unor asemenea relații, prevederile prezentului articol se aplică numai la această ultimă sumă menționată. În acest caz, partea excedentară a plăților rămâne impozabilă conform legislației fiecărui stat contractant, ținând seama de celelalte prevederi ale prezentei convenții.

ARTICOLUL 13

Câștiguri din capital

1. Câștigurile provenind din înstrăinarea proprietății imobiliare, astfel cum este definită la paragraful 2 al art. 6, pot fi impuse în statul contractant în care este situată această proprietate.

2. Câștigurile provenind din înstrăinarea proprietății mobiliare care face parte din activul unui sediu permanent pe care o întreprindere a unui stat contractant îl are în celălalt stat contractant sau a proprietății mobiliare ținând de o bază fixă de care dispune un rezident al unui stat contractant în celălalt stat contractant pentru exercitarea unei profesii independente, inclusiv câștigurile provenind din înstrăinarea unui asemenea sediu permanent (singur sau cu întreaga întreprindere) sau a acelei baze fixe, pot fi impuse în celălalt stat contractant.

3. Câștigurile provenind din înstrăinarea navelor, a vapoarelor, a aeronavelor, a vehiculelor feroviare și rutiere exploatate în trafic internațional și a proprietății mobiliare necesare exploatării acestor mijloace de transport sunt impozabile numai în statul contractant în care se află locul conducerii efective și centrale al întreprinderii.

4. Câștigurile provenind din înstrăinarea acțiunilor din portofoliul de capital al unei societăți a cărei proprietate este constituită, direct sau indirect, în special din proprietatea imobiliară situată într-un stat contractant, pot fi impuse în acest stat contractant.

5. Câștigurile din înstrăinarea oricărei alte proprietăți, alta decât cea la care se face referire în paragrafele 1—4, sunt impozabile numai în statul contractant în care este rezident cel care înstrăinează.

ARTICOLUL 14

Profesii independente

1. Veniturile realizate de un rezident al unui stat contractant din exercitarea unei profesii independente sau a altor activități independente cu caracter similar sunt impozabile numai în acest stat contractant, dacă nu dispune în mod obișnuit de o bază fixă în celălalt stat contractant pentru exercitarea activităților sale. Dacă dispune de o astfel de bază fixă, veniturile pot fi impuse în celălalt stat contractant, dar numai partea care este atribuibilă acelei baze fixe.

2. Expresia *profesii independente* cuprinde, în special, activitățile independente de ordin științific, literar, artistic, educativ sau pedagogic, precum și exercitarea în mod independent a profesiei de medic, avocat, inginer, arhitect, dentist și contabil.

ARTICOLUL 15

Profesii dependente

1. Sub rezerva prevederilor art. 16, 18, 19, 20 și 21, salariile și alte remunerații similare, pe care un rezident al unui stat contractant le primește pentru o activitate salariată, sunt impozabile numai în acest stat contractant, în afară de cazul în care activitatea salariată este exercitată în celălalt stat contractant. Dacă activitatea este astfel exercitată, remunerația primită poate fi impusă în acel celălalt stat contractant.

2. Independent de prevederile paragrafului 1, remunerațiile pe care un rezident al unui stat contractant le primește pentru o activitate salariată exercitată în celălalt stat contractant sunt impozabile numai în primul stat contractant menționat, dacă:

a) beneficiarul este prezent în celălalt stat contractant pentru o perioadă sau pentru perioade care nu depășesc în total 183 de zile în cursul anului fiscal vizat;

b) remunerațiile sunt plătite de o persoană sau în numele unei persoane care angajează și care nu este rezidentă a celui alt stat contractant; și

c) remunerațiile nu sunt suportate de un sediu permanent sau de o bază fixă pe care cel care angajează o are în celălalt stat contractant.

3. Independent de prevederile precedente ale prezentului articol, remunerațiile primite de un rezident al unui stat contractant pentru o activitate salariată exercitată la bordul unei nave, vapor, aeronavă, vehicul feroviar și rutier

exploatate în trafic internațional pot fi impuse în statul contractant în care este situat locul conducerii efective și centrale al întreprinderii.

ARTICOLUL 16

Remunerațiile membrilor consiliilor de administrație

Tantiemele, jetoanele de prezență și alte remunerații similare primite de un rezident al unui stat contractant, în calitatea sa de membru al consiliului de administrație al unei societăți rezidente în celălalt stat contractant, pot fi impuse în acel celălalt stat contractant.

ARTICOLUL 17

Artiști și sportivi

1. Independent de prevederile art. 14 și 15, veniturile realizate de un rezident al unui stat contractant în calitatea de artist de spectacol, cum ar fi artiștii de teatru, de film, de radio sau de televiziune, ori ca muzician sau ca sportiv, din activitățile personale desfășurate în această calitate în celălalt stat contractant, pot fi impuse în acel celălalt stat.

2. Când veniturile în legătură cu activitățile personale desfășurate de un artist de spectacol sau de un sportiv în această calitate nu revin artistului de spectacol sau sportivului, ci unei alte persoane, acele venituri, independent de prevederile art. 7, 14 și 15, pot fi impuse în statul contractant în care sunt exercitate activitățile artistului de spectacol sau ale sportivului.

3. Independent de prevederile paragrafelor 1 și 2, veniturile realizate de un artist de spectacol sau de un sportiv, care este rezident al unui stat contractant, din activitățile personale desfășurate în această calitate în celălalt stat contractant, sunt impozabile numai în primul stat contractant menționat, dacă activitățile în celălalt stat contractant sunt finanțate în totalitate sau în mod substanțial din fonduri publice ale primului stat contractant menționat și aceste activități sunt desfășurate în conformitate cu prevederile unui acord cultural bilateral încheiat între cele două state contractante.

ARTICOLUL 18

Pensii

Sub rezerva prevederilor paragrafului 2 al art. 19, pensiile și alte remunerații similare, plătite unui rezident al unui stat contractant pentru munca salariată desfășurată în trecut, sunt impozabile numai în acest stat contractant.

ARTICOLUL 19

Funcții publice

1. a) Remunerațiile, altele decât pensiile, plătite de un stat contractant unei persoane fizice în legătură cu serviciile prestate acelu stat contractant, sunt impozabile numai în acel stat contractant.

b) Totuși astfel de remunerații sunt impozabile numai în celălalt stat contractant, dacă serviciile sunt prestate în acel stat contractant, iar persoana fizică este un rezident al aceluia stat contractant și dacă:

- (i) este un național al aceluia stat contractant; sau
- (ii) nu a devenit un rezident al aceluia stat contractant numai în scopul prestării serviciilor.

2. a) Orice pensii plătite de sau din fonduri create de un stat contractant unei persoane fizice pentru serviciile prestate aceluia stat contractant vor fi impozabile numai în acel stat contractant.

b) Totuși astfel de pensii sunt impozabile numai în celălalt stat contractant, dacă persoana fizică este un rezident și un național al aceluia stat contractant.

3. Prevederile art. 15, 16 și 18 se vor aplica remunerațiilor și pensiilor plătite pentru serviciile prestate în legătură cu o activitate de afaceri desfășurată de un stat contractant.

ARTICOLUL 20

Profesori și cercetători

1. O persoană fizică care sosește într-un stat contractant în scopul de a preda sau de a desfășura cercetări la o universitate, la un colegiu sau la altă instituție de învățământ recunoscută în acel stat contractant și care este sau a fost, imediat anterior sosirii, un rezident al celuilalt stat contractant va fi scutită de impozit în primul stat contractant menționat asupra remunerațiilor primite pentru activitățile de predare sau de cercetare, pe o perioadă care să nu depășească 2 ani de la data primei sale sosiri în acest scop.

2. Prevederile paragrafului 1 al prezentului articol nu se aplică veniturilor din cercetare, dacă această cercetare nu este întreprinsă în interes public, ci, în special, în interesul particular al unei anumite persoane sau al unui grup de persoane.

ARTICOLUL 21

Studenți și stagiați

Sumele pe care le primește pentru întreținere, educare sau pregătire un student sau un stagiar, care este sau a fost, imediat anterior sosirii sale într-un stat contractant, rezident al celuilalt stat contractant, și care este prezent în primul stat contractant menționat, numai în scopul educării sau al pregătirii sale, nu vor fi impuse în acel stat contractant, cu condiția ca astfel de sume să provină din surse aflate în afara aceluia stat contractant.

ARTICOLUL 22

Alte venituri

Elementele de venit ale unui rezident al unui stat contractant, indiferent de unde provin, care nu sunt menționate în articolele precedente ale prezentei convenții, sunt impozabile numai în acest stat contractant.

ARTICOLUL 23

Limitarea avantajelor

Autoritatea competentă a unui stat contractant poate, după consultări cu autoritatea competentă a celuilalt stat contractant, să refuze aplicarea avantajelor prezentei convenții oricărei persoane sau cu privire la orice tranzacție, dacă, potrivit opiniei sale, acordarea acestor avantaje ar constitui o folosire abuzivă a convenției față de scopurile urmărite de aceasta.

ARTICOLUL 24

Metode de eliminare a dublei impuneri

Dubla impunere va fi evitată astfel:

1. Impozitele plătite de rezidenții români în legătură cu veniturile sau cu capitalul impozabil în Israel, în conformitate cu prevederile prezentei convenții, vor fi deduse din impozitele române datorate în conformitate cu legislația fiscală română. Această deducere nu va depăși totuși cea parte a impozitului pe venit sau pe capital, astfel cum a fost calculat înainte de acordarea deducerii, corespunzătoare venitului sau capitalului care poate fi impus în acel celălalt stat contractant.

2. Sub rezerva legislației Statului Israel, referitoare la acordarea, drept credit asupra impozitului israelian, a impozitului plătit în orice țară, alta decât Statul Israel, impozitul român, plătit în legătură cu venitul realizat din România, va fi considerat ca un credit față de impozitul israelian plătit în legătură cu acel venit. Creditul nu va depăși totuși cea parte a impozitului israelian cu care venitul din surse aflate în România contribuie la totalitatea venitului supus impozitului israelian.

ARTICOLUL 25

Nediscriminarea

1. Naționali unui stat contractant, fie că sunt sau nu rezidenți ai statului contractant menționat, nu vor fi supuși în celălalt stat contractant nici unei impuneri sau obligații legate de aceasta, diferită sau mai împovărătoare decât impunerea și obligația legată de aceasta, la care sunt sau pot fi supuși naționali aceluia celălalt stat contractant, aflați în aceeași situație.

2. Impunerea unui sediu permanent pe care o întreprinde a unui stat contractant îl are în celălalt stat contractant nu va fi stabilită în acel celălalt stat contractant în condiții mai puțin favorabile decât impunerea stabilită întreprinderilor aceluia celălalt stat contractant, care desfășoară aceleași activități.

3. Nici o prevedere a prezentului articol nu va fi interpretată ca obligând un stat contractant să acorde rezidenților celuilalt stat contractant orice deduceri personale, înlesniri și reduceri în scopuri fiscale, pe baza situației civile sau a responsabilităților familiale, pe care le acordă propriilor săi rezidenți.

4. Cu excepția cazurilor în care se aplică prevederile art. 9, ale paragrafului 8 al art. 11 sau ale paragrafului 6

al art. 12, dobânzile, redevențele și alte plăți, efectuate de o întreprindere a unui stat contractant unui rezident al celui alt stat contractant, vor fi deductibile, în scopul determinării profitului impozabil al acestei întreprinderi, în aceleași condiții ca și cum ar fi fost plătite unui rezident al primului stat contractant menționat.

5. Întreprinderile unui stat contractant, al căror capital este integral sau parțial deținut și controlat, în mod direct sau indirect, de unul sau de mai mulți rezidenți ai celui alt stat contractant, nu vor fi supuse în primul stat contractant menționat nici unei impuneri sau nici unei obligații legate de aceasta, diferită sau mai împovărătoare decât impunerea și obligația legate de aceasta, la care sunt sau pot fi supuse întreprinderile similare ale primului stat contractant menționat.

6. În prezentul articol, termenul *impunere* se referă la impozitele de orice fel și de orice natură.

ARTICOLUL 26

Procedura amiabilă

1. Când un rezident al unui stat contractant consideră că măsurile luate de unul sau de ambele state contractante îi atrag sau îi vor atrage o impunere care nu este conformă cu prevederile prezentei convenții, el poate, indiferent de căile de atac prevăzute de legislația internă a acelor state contractante, să supună cazul său autorității competente a statului contractant al cărui rezident este. Cazul trebuie să fie prezentat celui alt stat contractant, în termen de 2 ani de la prima notificare a măsurii din care rezultă o impunere care nu este conformă cu prevederile convenției.

2. Autoritatea competentă se va strădui, dacă reclamația îi pare întemeiată și dacă ea însăși nu este în măsură să aducă o soluție satisfăcătoare, să rezolve cazul, pe calea unei înțelegeri amiabile, cu autoritatea competentă a celui alt stat contractant, în vederea evitării unei impuneri care nu este conformă cu convenția. Orice înțelegere la care se ajunge va fi pusă în practică, indiferent de perioada de prescripție prevăzută în legislația internă a statelor contractante.

3. Autoritățile competente ale statelor contractante se vor strădui să rezolve, pe calea înțelegerii amiabile, orice dificultăți sau dubii rezultate ca urmare a interpretării sau aplicării acestei convenții. Ele pot, de asemenea, să se consulte reciproc pentru eliminarea dublei impuneri în cazurile neprevăzute de convenție.

4. Autoritățile competente ale statelor contractante pot comunica direct între ele, în scopul ajungerii la o înțelegere, în sensul paragrafelor precedente. Când, pentru a ajunge la o înțelegere, apare necesar un schimb oral de opinii, un astfel de schimb poate avea loc prin intermediul unei comisii formate din reprezentanți ai autorităților competente ale statelor contractante.

ARTICOLUL 27

Schimbul de informații

1. Autoritățile competente ale statelor contractante vor face schimb de informații necesare aplicării prevederilor prezentei convenții sau ale legislației interne a statelor contractante, referitoare la impozitele vizate de convenție, în măsura în care impunerea pe care ele o prevăd nu este contrară prezentei convenții. Orice informație schimbată în acest mod va fi tratată ca secret și va fi divulgată numai persoanelor sau autorităților însărcinate cu stabilirea, încasarea, aplicarea sau urmărirea impozitelor care fac obiectul convenției.

2. Prevederile paragrafului 1 nu vor fi, în nici un caz, interpretate ca impunând unui stat contractant obligația:

a) de a lua măsuri administrative contrare legislației și practicii administrative a acelu sau a celui alt stat contractant;

b) de a furniza informații care nu pot fi obținute pe baza legislației proprii sau în cadrul normal al practicii administrative a acelu sau a celui alt stat contractant;

c) de a furniza informații care ar divulga orice secret comercial, de afaceri, industrial sau profesional, ori un procedeu comercial, ori informații a căror divulgare ar fi contrară ordinii publice.

ARTICOLUL 28

Agenți diplomatici și funcționari consulari

Nici o prevedere a prezentei convenții nu va afecta privilegiile fiscale ale agenților diplomatici sau ale funcționarilor consulari, acordate în baza regulilor generale ale dreptului internațional sau în virtutea prevederilor unor acorduri speciale.

ARTICOLUL 29

Intrarea în vigoare

1. Prezenta convenție va fi ratificată în conformitate cu prevederile constituționale în vigoare în fiecare dintre statele contractante și va intra în vigoare în a 30-a zi după schimbul notelor prin care se atestă că ambele părți au adus la îndeplinire aceste prevederi.

2. Prevederile prezentei convenții se vor aplica:

a) cu privire la impozitele reținute la sursă, pentru suma veniturilor realizate la sau după data de 1 ianuarie a anului calendaristic imediat următor anului în care convenția intră în vigoare;

b) cu privire la celelalte impozite pe venit, pentru acele impozite stabilite pentru orice an fiscal, începând la sau după data de 1 ianuarie a anului calendaristic imediat următor anului în care convenția intră în vigoare.

ARTICOLUL 30

Denunțarea

Prezenta convenție va rămâne în vigoare pe o durată nedeterminată. Fiecare stat contractant poate denunța

convenția pe canale diplomatice până la data de 30 iunie a oricărui an calendaristic, începând din al 5-lea an următor celui în care convenția a intrat în vigoare. În acest caz aplicarea prezentei convenții va înceta să mai producă efecte la data de 31 decembrie a anului calendaristic în care s-a făcut denunțarea. În această situație, convenția își încetează aplicabilitatea:

a) cu privire la impozitele reținute la sursă, pentru suma veniturilor realizate la sau după data de 1 ianuarie a anului calendaristic imediat următor anului în care s-a remis nota de denunțare;

b) cu privire la celelalte impozite pe venit, pentru acele impozite stabilite pentru orice an fiscal, începând la sau după data de 1 ianuarie a anului calendaristic imediat următor anului în care s-a remis nota de denunțare.

Drept pentru care, subsemnații, autorizați în bună și cuvenită formă de către guvernele lor, au semnat prezenta convenție.

Întocmită la Ierusalim la 15 iunie 1997, în trei exemplare originale, fiecare în limbile română, ebraică și engleză, toate cele trei texte fiind egal autentice. În cazul oricăror divergențe de interpretare a prevederilor prezentei convenții, textul în limba engleză va prevala.

Pentru Guvernul României,
Adrian Severin,
ministru de stat,
ministrul afacerilor externe

Pentru Guvernul Statului Israel,
David Levy,
viceprim-ministru,
ministrul afacerilor externe

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET

pentru promulgarea Legii privind ratificarea Convenției dintre Guvernul României și Guvernul Statului Israel pentru evitarea dublei impuneri și prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit, semnată la Ierusalim la 15 iunie 1997

În temeiul art. 77 alin. (1) și al art. 99 alin. (1) din Constituția României,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se promulgă Legea privind ratificarea Convenției dintre Guvernul României și Guvernul Statului Israel pentru evitarea dublei impuneri și prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit, semnată la Ierusalim la 15 iunie 1997, și se dispune publicarea ei în Monitorul Oficial al României.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
EMIL CONSTANTINESCU

București, 12 februarie 1998.
Nr. 56.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind numirea în funcție a unor magistrați**

În temeiul art. 94 lit. c) și al art. 99 alin. 1 din Constituția României, precum și al art. 47 din Legea nr. 92/1992 pentru organizarea judecătorească, republicată,

având în vedere propunerile Consiliului Superior al Magistraturii,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se numesc, în funcția de judecător și procuror, magistrații menționați în anexa la prezentul decret:

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
EMIL CONSTANTINESCU

București, 16 februarie 1998.

Nr. 59.

ANEXĂ

A. JUDECĂTORI**Tribunalul București**

— Bîină Daniela-Adriana.

B. PROCURORI**Parchetul de pe lângă Curtea Supremă de Justiție**

— Bătrânu Gheorghe
— Cazacu Elena
— Stan Elena.

Parchetul de pe lângă Tribunalul Maramureș

— Cristea Daniela-Maria
— Sas Gheorghe.

Parchetul de pe lângă Judecătoria Moldova Nouă

— Menchenie Gheorghe.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind eliberarea din funcție a unor magistrați**

În temeiul art. 94 lit. c) și al art. 99 alin. (1) din Constituția României, precum și al art. 92 alin. (1) lit. a) și b) din Legea nr. 92/1992 pentru organizarea judecătorească, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se eliberează din funcție, la cerere, magistrații menționați în anexa la prezentul decret.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
EMIL CONSTANTINESCU

București, 16 februarie 1998.

Nr. 60.

A. Prin demisie:

- Constantinovici Rodica — judecător la Tribunalul București
- Irimiea Nicoleta-Beatrice — procuror la Parchetul de pe lângă Curtea Supremă de Justiție
- Zamfirescu Zoica — procuror la Parchetul de pe lângă Tribunalul Gorj.

B. Prin pensionare:

- Abrudan Ioan — judecător la Tribunalul Sălaj
- Borza Gheorghe — judecător la Tribunalul Sibiu
- Ionescu Amalia — judecător la Tribunalul București
- Mironescu Gheorghe — procuror la Parchetul de pe lângă Judecătoria Zărnești
- Mogârzan Vladimir — procuror la Parchetul de pe lângă Tribunalul Botoșani.

HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE privind eliberarea din funcția de prefect al județului Călărași

În temeiul prevederilor art. 106 alin. (3) din Legea nr. 69/1991, republicată, modificată și completată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 22/1997,

Guvernul României h o t ă r ă ș t e :

Articol unic. — De la data prezentei hotărâri, domnul Corneliu Pantilie se eliberează, la cerere, din funcția de prefect al județului Călărași.

PRIM-MINISTRU
VICTOR CIORBEA

Contrasemnează:
Ministru delegat
pe lângă primul-ministru
pentru coordonarea
Secretariatului General al Guvernului
și a Departamentului
pentru Administrație Publică Locală,
Remus Oprea

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind numirea în funcția de prefect al județului Călărași

În temeiul prevederilor art. 106 alin. (3) din Legea nr. 69/1991, republicată, modificată și completată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 22/1997,

Guvernul României hotărăște :

Articol unic. — De la data prezentei hotărâri, domnul Ulpiu Traian Gamulea se numește în funcția de prefect al județului Călărași.

PRIM-MINISTRU
VICTOR CIORBEA

Contrasemnează:
Ministru delegat
pe lângă primul-ministru
pentru coordonarea
Secretariatului General al Guvernului
și a Departamentului
pentru Administrație Publică Locală,
Remus Oprea

București, 21 februarie 1998.
Nr. 96.

**ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE
ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE**

MINISTERUL APELOR, PĂDURILOR
ȘI PROTECȚIEI MEDIULUI
Nr. 890/I.O din 24 octombrie 1997

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII
Nr. 925 din 10 noiembrie 1997

**ORDIN
pentru modificarea Normelor republicane de radioprotecție**

Ministrul apelor, pădurilor și protecției mediului și ministrul sănătății, ținând seama de Nota de fundamentare a Comisiei Naționale pentru Controlul Activităților Nucleare și de Referatul Direcției generale de medicină preventivă și promovarea sănătății, în baza Hotărârii Guvernului nr. 568/1997 privind organizarea și funcționarea Ministerului Apelor, Pădurilor și Protecției Mediului și a Hotărârii Guvernului nr. 244/1997 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, emit următorul ordin:

1. Pentru aplicarea la Regia Autonomă de Electricitate „Renel” — Filiala Centrala Nucleară Electrică Cernavodă a Normelor republicane de radioprotecție, ediția 1976, și numai în acest scop se înlocuiesc art. 22, art. 25, art. 26, art. 31, art. 32, art. 33 și art. 34 din aceste norme cu textul din anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

2. Comisia Națională pentru Controlul Activităților Nucleare din cadrul Ministerului Apelor, Pădurilor și Protecției Mediului, Direcția generală de medicină preven-

tivă și promovarea sănătății din cadrul Ministerului Sănătății și inspectoratele teritoriale de poliție sanitară și medicină preventivă vor aduce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

3. Direcția generală de dezvoltare și resurse din cadrul Ministerului Apelor, Pădurilor și Protecției Mediului va asigura publicarea în Monitorul Oficial al României a prezentului ordin.

Ministrul apelor, pădurilor și protecției mediului,
Ioan Oltean

Ministrul sănătății,
Ștefan Iosif Drăgulescu

Art. 1. — Expunerea profesională a oricărui salariat trebuie să fie astfel controlată, încât să nu se depășească următoarele limite:

a) 20 mSv pe an, pentru doza eficace mediată pe o perioadă de 5 ani consecutivi, fără a se depăși 50 mSv într-un singur an;

b) 150 mSv pe an, pentru doza echivalentă în cristalin;

c) 500 mSv pe an, pentru doza echivalentă în piele și la extremități (în mâini și labele picioarelor). Limita dozei echivalente pentru piele se aplică la doza mediată pe 1 cm² din zona pielii cea mai iradiată.

Art. 2. — Dozele medii estimate pentru grupurile critice de populație specifice activității autorizate nu trebuie să depășească următoarele limite:

a) 1 mSv pe an, pentru doza eficace;

b) 15 mSv pe an, pentru doza echivalentă în cristalin;

c) 50 mSv pe an, pentru doza echivalentă în piele, mediată pe 1 cm².

Art. 3. — Limitele de doză specificate la art. 1 și 2 se aplică dozei totale obținute prin însumarea dozei rezultate din expunerea externă pe perioada considerată cu doza angajată, ca urmare a încorporării de radionuclizi în aceeași perioadă.

Doza angajată se calculează pentru 50 de ani la adulți și 70 de ani, la copiii sub 18 ani.

Art. 4. — Pentru determinarea dozei eficace, a dozelor echivalente și a dozelor angajate se vor utiliza metodele și coeficienții din publicația Agenției Internaționale pentru Energie Atomică de la Viena, Safety Series No. 115/1996, „International Basic Safety Standards for Protection against Ionizing Radiation and Safety of Radiation Sources“.

Art. 5. — În toate situațiile se aplică principiul optimizării radioprotecției.

MINISTERUL COMUNICAȚIILOR

ORDIN

privind autorizarea rețelelor de telecomunicații independente

Ministrul comunicațiilor,

având în vedere Legea telecomunicațiilor nr. 74/1996, cu modificările ulterioare, și Ordonanța Guvernului nr. 1/1998 pentru acceptarea Protocolului 4 la Acordul general pentru comerțul cu servicii, adoptat la Geneva la 15 aprilie 1997,

în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 129/1997 privind organizarea și funcționarea Ministerului Comunicațiilor, emite prezentul ordin:

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 1. — (1) Prezentul ordin reglementează autorizarea realizării și operării rețelelor de telecomunicații independente, indiferent de aplicație.

(2) Nu fac obiectul prezentului ordin rețelele independente prevăzute la art. 26 alin. (3) din Legea telecomunicațiilor nr. 74/1996, care pot funcționa fără autorizație.

(3) Rețelele independente care utilizează exclusiv spectrul radioelectric (de exemplu: VSAT, trunking, paging, repeter convențional etc.) și pentru care există reglementări specifice se autorizează potrivit acestora, cu excepția regimului de interconectare, pentru care se aplică prevederile prezentului ordin.

(4) Realizarea și operarea se fac pe baza unei autorizații pentru o rețea de telecomunicații independentă, denumită în continuare *autorizație*, eliberată în condițiile prezentului ordin.

Art. 2. — În accepțiunea prezentului ordin, se definesc:

a) *rețea de telecomunicații independentă*: rețea de telecomunicații care are ca unică destinație asigurarea unor servicii sau facilități necesare proprietarului sau unor grupuri închise de utilizatori;

b) *grup închis de utilizatori*: grup de utilizatori persoane juridice cu același tip de activitate de bază și interese economice comune, care justifică necesitatea unei rețele proprii de telecomunicații și care nu pot fi considerați ca aparținând publicului;

c) *local*: utilizatorii sunt amplasați într-o singură localitate (municipiu, oraș, comună);

d) *zonal*: utilizatorii sunt amplasați în maximum cinci județe.

Art. 3. — Pot fi titulari de autorizații:

a) persoane juridice române, dacă rețeaua independentă este destinată unor grupuri închise de utilizatori;

b) persoane fizice române, persoane juridice române și reprezentanțe ale persoanelor juridice străine înregistrate legal în România, dacă rețeaua independentă este destinată uzului propriu.

Art. 4. — (1) Rețeaua de telecomunicații independentă, atât cea pentru uz propriu, cât și cea destinată unui grup închis de utilizatori poate fi interconectată numai cu rețele publice de telecomunicații autorizate, cu respectarea cerințelor esențiale referitoare la interfața de acces în rețelele publice respective.

(2) Este interzisă tranzitarea prin rețelele de telecomunicații independente a traficului generat de alte rețele de telecomunicații.

(3) Este permisă utilizarea circuitelor închiriate de uz privat pentru comunicații interne în cadrul aceluiași grup închis de utilizatori.

Art. 5. — (1) Frecvențele radioelectrice necesare funcționării rețelei independente se vor asigna conform reglementărilor în vigoare.

(2) Nu se eliberează autorizații atunci când nu există frecvențe radioelectrice disponibile, care pot fi asignate solicitantului.

Art. 6. — (1) Numerele necesare pentru identificarea utilizatorilor rețelelor independente se vor aloca potrivit reglementărilor în vigoare.

(2) Titularii autorizațiilor se vor conforma ordinelor ministrului comunicațiilor de schimbare a planului național de numerotare, în cazul în care rețelele lor fac obiectul unor astfel de planuri.

CAPITOLUL II

Procedura de autorizare

Art. 7. — Autorizația se eliberează de către Ministerul Comunicațiilor — Direcția generală reglementări, în baza unei taxe de autorizare prevăzute de lege, în termen de 30 de zile de la depunerea de către solicitant a cererii și a documentației complete, prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 8. — În scopul autorizării, se definește și se tratează separat rețeaua destinată fiecărui grup închis de utilizatori.

Art. 9. — Autorizația este netransmisibilă, se eliberează pentru o perioadă de până la 5 ani și poate fi reînnoită în condițiile legii.

Art. 10. — (1) Documentația fiecărei rețele independente se va supune unei verificări de către Inspectoratul General al Comunicațiilor, privind conformitatea cu specificațiile tehnice și standardele în vigoare, pe baza căreia se eliberează avizul tehnic prealabil.

(2) Punerea în funcțiune a fiecărei rețele independente este permisă numai după obținerea autorizației tehnice de funcționare, eliberată de Inspectoratul General al Comunicațiilor potrivit reglementărilor în vigoare.

Art. 11. — Avizele tehnice prealabile, autorizațiile tehnice, controlul permanent al respectării prevederilor autorizațiilor, utilizarea spectrului radioelectric, precum și celelalte activități asociate sunt supuse unor tarife, potrivit reglementărilor în vigoare, care se percep de către Inspectoratul General al Comunicațiilor.

CAPITOLUL III

Dispoziții finale și tranzitorii

Art. 12. — Ministerul Comunicațiilor — Direcția generală reglementări poate solicita titularului autorizației informații legate de funcționarea și de serviciile rețelei, precum și de verificarea respectării prevederilor autorizației.

Art. 13. — Autorizația nu înlocuiește alte documente (avize, autorizații, acorduri referitoare la mediu, amenajarea teritoriului, urbanism, drepturi de acces pe domeniul public sau privat etc.), necesare potrivit prevederilor legale.

Art. 14. — (1) Autorizația poate fi retrasă parțial sau total, temporar sau definitiv, de către Direcția generală reglementări din Ministerul Comunicațiilor, dacă titularul încalcă obligațiile prevăzute în aceasta și prevederile reglementărilor în vigoare.

(2) Măsura retragerii autorizației se ia după avertizarea prealabilă pentru intrarea în legalitate și după verificarea realității susținerii titularului autorizației, comunicate în cel mult 30 de zile de la primirea avertizării.

(3) Autorizația tehnică de funcționare se retrage de către Inspectoratul General al Comunicațiilor, dacă titularul încalcă obligațiile prevăzute în aceasta și reglementările în vigoare.

Art. 15. — În termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentului ordin, Inspectoratul General al Comunicațiilor va supune spre aprobare Ministerului Comunicațiilor un caiet de sarcini privind procedura de avizare tehnică prealabilă.

Art. 16. — Periodic, Direcția generală reglementări din Ministerul Comunicațiilor va examina și va propune, spre aprobare, Ministerului Comunicațiilor alocări ale unor benzi de frecvență în scopul utilizării lor pentru realizarea de rețele independente, care urmează a fi publicate.

Art. 17. — Titularii autorizațiilor existente la data intrării în vigoare a prezentului ordin vor solicita, până la data de 31 martie 1998, Ministerului Comunicațiilor — Direcția generală reglementări reînnoirea acestora conform prevederilor și pentru durata de valabilitate prevăzute de prezentul ordin, cu plata taxelor de autorizare.

Art. 18. — Prezentul ordin intră în vigoare la data publicării lui în Monitorul Oficial al României, Partea I, și va fi pus în aplicare prin grija Direcției generale reglementări din Ministerul Comunicațiilor și a Inspectoratului General al Comunicațiilor.

Ministrul comunicațiilor,
Sorin Pantiş

D O C U M E N T A Ț I A
necesară pentru obținerea autorizației

1. Datele principale ale solicitantului:
 - denumirea;
 - forma juridică;
 - înființată prin lege sau hotărâre judecătorească (nr. și data);
 - numărul de înregistrare la registrul comerțului;
 - numele și prenumele împuternicitului oficial;
 - adresa completă;
 - telefon/fax.
2. Arhitectura și modul de organizare a rețelei pentru care se solicită autorizarea:
 - destinația rețelei (uz propriu/grup închis de utilizatori);
 - serviciile care se oferă pe acest suport;
 - modul de funcționare, referitor la continuitatea și disponibilitatea operării rețelei, precum și serviciile oferite pe acest suport;
 - modalitatea de acces al utilizatorilor la serviciile oferite;
- tipul echipamentelor utilizate: fabricat de (firma/țara);
- zona deservită;
- descrierea grupului de utilizatori, precum și componența acestuia;
- arhitectura rețelei: tipul circuitelor de telecomunicații utilizate, alte rețele cu care se dorește interconectarea, modalitatea de acces al utilizatorilor la rețeaua independentă.
3. Alte documente (copii xerox):
 - documentul legal de înregistrare a activității în România (pentru reprezentanțele străine și persoanele fizice române);
 - certificatul de înmatriculare la registrul comerțului (pentru persoane juridice române);
 - avizul tehnic prealabil, eliberat de Inspectoratul General al Comunicațiilor.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2–4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București,
cont nr. 30.98.12.301 B.C.R. — S.M.B.
Adresa pentru publicitate : Serviciul relații cu publicul și agenții economici, București,
Str. Blanduziei nr. 1, sectorul 2, telefon 211.57.30.
Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 668.55.58 și 335.01.11/4028.